

Til lovforslag nr. L 89. Betænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 31. marts 2004

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om patienters retsstilling

(Selvbestemmelse over biologisk materiale, der er afgivet i forbindelse med behandling)

[af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen)]

1. Ændringsforslag

Venstres, Socialdemokratiets, Dansk Folkepartis og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget har stillet 6 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 19. november 2003 og var til 1. behandling den 27. november 2003. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Sundhedsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og indenrigs- og sundhedsministeren sendte den 23. juli 2003 dette udkast til udvalget, jf. 2002-03, alm. del – bilag 780. Den 19. november 2003 sendte indenrigs- og sundhedsministeren de indkomne høringsvar samt et notat herom til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra:

Inge Balling, København,
Dansk Kvindesamfund og
StemCare ApS.

Indenrigs- og sundhedsministeren har over for udvalget kommenteret de skriftlige henvendelser.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 24 spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

SF's medlemmer af udvalget finder det glædeligt, at der kommer regler, der sikrer patienter selvbestemmelsesret over eget biologisk materiale, der afgives i forbindelse med behandling. Det er ligeledes glædeligt, at der sikres øgede muligheder for at lave sundhedsvidenskabelig forskning med baggrund i biologisk materiale.

Patienter får nu en ret til at »sige fra« over for andres anvendelse af vævet ved at lade sig registrere i et Vævsanvendelsesregister. Derfor er informationen om denne mulighed af afgørende betydning for patientens retssikkerhed. SF havde gerne set, at andres brug af vævet var blevet tilladt med en samtykkeløsning, men må konstatere, at lovforslaget i stedet taler om en »sige fra-ordning«, og at der skal informeres om ordningen på tre niveauer: generel information fra centrale sundhedsmyndigheder, almindelig information på behandlingsstederne og konkret information til patienten i udtagningssituationen, i det omfang sundhedspersonen skønner, at patienten har behov herfor.